

XCII.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Merindkomstskat til Staten.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 15. Marts 1918).

Lovforslaget tilsigter at paalægge „Merindkomsterne“ i Aaret 1917 en lignende Særbeskatning, som „Merindkomsterne“ i Aarene 1914, 15 og 16 tidligere har været gjorte til Genstand for. Uagtet Udvalget erkender, at jo længere man fortsætter med en saadan Beskatning af „Krigsindtægter“, der hovedsagelig udfindes paa den Maade, at man drager Sammenligningsaarenes Gennemsnitsindtægt fra Skatteaarets Indtægt, desto større Vilkaarlighed vil der fremkomme i en saadan Beskatning, kan Udvalget under de foreliggende vanskelige Forhold dog tiltræde, at der ogsaa i Aar gennemføres en saadan Merbeskatningslov.

Udvalget kan ogsaa billige, at Lovforslaget i det væsentlige er affattet i Overensstemmelse med den i Fjor vedtagne Merbeskatningslov, og de enkelte Ændringer, der er foretagne, anser Udvalget for at være Forbedringer. — Særlig kan man billige, at Sammenligningsaarene er forøgede med Skatteaaret 1915—16, hvorved Vilkaarligheden i denne Beskatning i nogen Grad formindskes.

Alligevel vil det paa Grund af Skatteaarets Afstand fra Sammenligningsaarene ikke kunne undgaas, at Loven i adskillige Tilfælde vil komme til at

virke meget ubilligt saavel overfor Personer som overfor Selskaber, hvis ikke den Finansministeren i Lovforslagets § 6 givne Myndighed til, naar særlige Omstændigheder taler derfor, at eftergive eller nedsætte Skatten bliver benyttet til at afværge eller mildne paa den alt for haardhændede Beskatning, der ellers kunde fremkomme. Udvalget kan derfor ganske tiltræde de Udtalelser, der i den Retning er fremsatte i Folketingsudvalgets Betænkning over det foreliggende Lovforslag, at det forudsættes, at Finansministerens ovennævnte Myndighed vil blive „anvendt til Lempelser i saadanne Tilfælde, hvor de almindelige Regler maa siges at medføre Resultater, som ligger udenfor Merindkomstskattens Formaal og Forudsætninger, t. Eks., hvor købmandsmæssig regulære Forretninger, ved Udredelse af Merindtægtsskatten, vilde komme i Vanskeligheder, fordi det følgende Aars Indtægter ikke strækker til for at dække den, hvor Selskaber tilsyneladende har betydelig Merindkomst, fordi de i Sammenligningsaarene slet ikke gav Udbytte eller et ganske lille Udbytte, hvor tidligere ansatte i Forretninger overtager allerede bestaaende Forretninger og derved faar tilsyneladende betydelig Merindtægt — medens Forret-